

POKOSZENIE (4) *sb n*

Oba o oraz pierwsze e jasne; końcowe e z tekstu nie oznaczającego -é.

sg N pokoszeni(e) (2). ◇ D pokoszeniu (1). ◇ L pokoszeniu (1).

Sł stp: pokoszenie a. pokosienie, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. pokośny.

Skoszenie, ścięcie kosq; desectio Mącz; tonsio PolAnt (4) : Desectio, Odrzezanie odcięcie/ też pożęcie/ pokoszenie. Mącz 377c; BudBib Am 7/1; Włodarz Bártkowi tę łąkę za pewné pieniądze iemu ku pokoszeniu sprzedał [quod idem pratum ... falcastrandum vendidisset JanStat 618] SarnStat 671.

Wyrażenie: »pokoszenie łąk« (1): desectio pratorum, Pokoszenie łąk. Mącz 377c.

Cf POKOSIĆ

KO